

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลของการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล การมีส่วนร่วมในงาน พฤติกรรมการเป็นสมาชิกขององค์กร กับพฤติกรรมในการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ ในโรงพยาบาลรัฐ กรุงเทพมหานคร จากกลุ่มตัวอย่างพยาบาลวิชาชีพจำนวน 379 คน ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ค่าความถี่ และร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของพยาบาลวิชาชีพ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรมในการปฏิบัติงาน ระดับการมีส่วนร่วมในงาน และระดับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกขององค์กรของพยาบาลวิชาชีพ ในโรงพยาบาลรัฐ กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล การมีส่วนร่วมในงาน พฤติกรรมการเป็นสมาชิกขององค์กร กับพฤติกรรมในการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ ในโรงพยาบาลรัฐ กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มเติมแปรเป็นขั้นตอน และสร้างสมการพยากรณ์พฤติกรรมในการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ ในโรงพยาบาลรัฐ กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของพยาบาลวิชาชีพ จำแนกตามอายุ เพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในวิชาชีพ การได้รับการฝึกอบรมเพิ่มเติมทางการพยาบาลและแผนกที่ปฏิบัติงาน

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน) (n=379)	ร้อยละ
อายุ		
20 - 24 ปี	56	14.8
25 - 29 ปี	123	32.4
30 - 34 ปี	72	19.0
35 - 39 ปี	72	19.0
40 ปีขึ้นไป	56	14.8
เพศ		
หญิง	375	98.9
ชาย	4	1.1
สถานภาพสมรส		
โสด	259	68.3
สมรส	114	30.1
หม้าย/แยก/หย่าร้าง	6	1.6
ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรี	341	90.0
ปริญญาโท	38	10.0
ระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน		
1 - 5 ปี	159	42.0
6 - 10 ปี	80	21.1
11 - 15 ปี	65	17.2
16 ปีขึ้นไป	75	19.7

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน) (n=379)	ร้อยละ
ารได้รับการฝึกอบรมเพิ่มเติมทางการพยาบาล		
เคย	188	49.6
ไม่เคย	191	50.4
แผนกที่ปฏิบัติงาน		
สูตินรีเวชกรรม	78	20.6
ศัลยกรรม	69	18.2
อายุรกรรม	58	15.3
กุมารเวชกรรม	89	23.5
ศัลยกรรมกระดูกและข้อ	44	11.6
ตา หู คอ จมูก	19	5.0
อื่นๆ (ฉุกเฉิน, ห้องตรวจโรค ฯลฯ)	22	5.8

จากตารางที่ 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลรัฐ กรุงเทพมหานคร ส่วนมากมีอายุระหว่าง 25 - 29 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.4 เป็นเพศหญิงมีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 98.9 มีสถานภาพสมรสโสดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 68.3 มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 90 ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในวิชาชีพอยู่ในช่วงเวลา 1-5 ปีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42 กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยได้รับการฝึกอบรมเพิ่มเติมทางการพยาบาล กับกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการฝึกอบรมเพิ่มเติมทางการพยาบาล มีจำนวนใกล้เคียงกัน คือ ร้อยละ 50.4 และร้อยละ 49.6 ตามลำดับ และกลุ่มตัวอย่างปฏิบัติงานที่แผนกกุมารเวชกรรมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 23.5

ตอนที่ 2 วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของการมีส่วนร่วมในงาน พฤติกรรม การเป็นสมาชิกขององค์กร และพฤติกรรมในการปฏิบัติงานของกลุ่มตัวอย่าง พยาบาลวิชาชีพ

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีส่วนร่วมในงานของพยาบาลวิชาชีพ จำแนกเป็นรายด้าน

การมีส่วนร่วมในงาน	\bar{X}	S.D	ระดับ
ความเชื่อในคุณค่าของงาน	3.79	0.50	ดี
การมีส่วนเกี่ยวข้องกับงาน	3.77	0.45	ดี
ความรับผิดชอบต่องาน	3.66	0.44	ดี
เวลาที่ให้กับงาน	3.66	0.43	ดี
การทุ่มเทเสียสละให้กับงาน	3.31	0.44	พอใช้
รวม	3.65	0.32	ดี

จากตารางที่ 4 พบว่า ค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมในงานของพยาบาลวิชาชีพ โดยรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับดี ($\bar{X}=3.65$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การมีส่วนร่วมในงานของพยาบาลวิชาชีพ มี 4 ด้าน อยู่ในระดับดี โดยมีด้านความเชื่อในคุณค่าของงาน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X}=3.79$) รองลงมา คือ ด้านการมีส่วนเกี่ยวข้องกับงาน ($\bar{X}=3.77$) และการมีส่วนร่วมในงานของพยาบาลวิชาชีพ อีก 1 ด้านอยู่ในระดับพอใช้ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}=3.31$) คือ ด้านการทุ่มเทเสียสละให้กับงาน

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกขององค์กรของพยาบาลวิชาชีพ จำแนกเป็นรายด้าน

พฤติกรรมการเป็นสมาชิกขององค์กร	\bar{X}	S.D	ระดับ
ความสำนึกในหน้าที่	4.27	0.45	ดี
การคำนึงถึงผู้อื่น	4.19	0.41	ดี
ความอดทนอดกลั้น	4.10	0.45	ดี
การให้ความช่วยเหลือเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่	3.86	0.40	ดี
การให้ความร่วมมือ	3.80	0.44	ดี
รวม	4.04	0.32	ดี

จากตารางที่ 5 พบว่า พฤติกรรมการเป็นสมาชิกขององค์กรของพยาบาลวิชาชีพ โดยรวม ทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับดี ($\bar{X}=4.04$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านความสำนึกในหน้าที่ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X}=4.27$) รองลงมา คือ ด้านการคำนึงถึงผู้อื่น ($\bar{X}=4.19$) และด้านการให้ความร่วมมือ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}=3.80$)

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรมในการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ จำแนกเป็นตามรายด้าน

พฤติกรรมในการปฏิบัติงาน	\bar{X}	S.D	ระดับ
การพัฒนาตนเองด้านวิชาชีพ	4.25	0.47	ดี
การติดต่อสื่อสารและการสร้างสัมพันธภาพ	4.23	0.51	ดี
การดูแลผู้ป่วยในภาวะวิกฤติ	4.17	0.54	ดี
การเป็นผู้นำ	4.16	0.54	ดี
การวางแผนและการประเมินผลการพยาบาล	4.06	0.53	ดี
การสอนและการให้ความร่วมมือ	3.93	0.64	ดี
การวิจัยทางการพยาบาล	3.24	0.69	พอใช้
การใช้เทคโนโลยีทางคอมพิวเตอร์ในการปฏิบัติงาน	3.02	0.87	พอใช้
รวม	3.95	0.43	ดี

จากตารางที่ 6 พบว่า ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมในการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ โดยรวมทั้ง 8 ด้านอยู่ในระดับดี ($\bar{X}=3.95$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า พฤติกรรมในการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพมี 6 ด้านอยู่ในระดับดี โดยมีด้านการพัฒนาตนเองด้านวิชาชีพ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X}=4.25$) รองลงมา คือ ด้านการติดต่อสื่อสารและการสร้างสัมพันธภาพ ($\bar{X}=4.23$) และ พฤติกรรมในการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพอีก 2 ด้านอยู่ในระดับพอใช้ คือ ด้านการวิจัยทางการพยาบาล ($\bar{X}=3.24$) และด้านการใช้เทคโนโลยีทางคอมพิวเตอร์ในการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}=3.02$)

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรมในการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ ด้านการวางแผนและการประเมินผลการพยาบาล จำแนกเป็นรายชื่อ

การวางแผนและการประเมินผล	\bar{X}	S.D	ระดับ
ปรับปรุงแผนการพยาบาลให้เหมาะสมกับผู้ป่วย	4.16	0.62	ดี
มีการประเมินผลการให้การพยาบาลได้ถูกต้อง	4.09	0.53	ดี
รวบรวมข้อมูลการเจ็บป่วยของผู้ป่วยเพื่อการวางแผนการพยาบาล	4.08	0.77	ดี
วางแผนการพยาบาลเพื่อการแก้ไขปัญหาของผู้ป่วยที่มีการเปลี่ยนแปลงได้ล่วงหน้า	4.08	0.73	ดี
ระบุปัญหาและความต้องการของผู้ป่วยลงในแผนการพยาบาล	4.05	0.73	ดี
ประเมินผลการพยาบาลร่วมกับสมาชิกในทีมได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.98	0.70	ดี
รวม	4.09	0.52	ดี

จากตารางที่ 7 พบว่า ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมในการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ ด้านการวางแผนและการประเมินผลการพยาบาล อยู่ในระดับดี ($\bar{X}=4.09$) เมื่อวิเคราะห์เป็นรายชื่อ พบว่าการปรับปรุงแผนการพยาบาลให้เหมาะสมกับผู้ป่วย อยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=4.16$) รองลงมา คือ การประเมินผลการพยาบาลได้ถูกต้อง อยู่ในระดับดี ($\bar{X}=4.09$) ส่วนการประเมินผลการพยาบาลร่วมกับสมาชิกในทีมได้อย่างมีประสิทธิภาพ อยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}=3.98$)

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรมในการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ ด้านการดูแลผู้ป่วยในภาวะวิกฤต จำแนกเป็นรายข้อ

การดูแลผู้ป่วยในภาวะวิกฤต	\bar{X}	S.D	ระดับ
ใช้อุปกรณ์ในการรักษาพยาบาลผู้ป่วยได้อย่างถูกต้อง	4.46	0.65	ดี
ให้การพยาบาลช่วยเหลือผู้ป่วยภาวะวิกฤตได้อย่างถูกต้อง	4.31	0.73	ดี
มีความมั่นใจในการปฏิบัติการพยาบาลช่วยชีวิตผู้ป่วยในภาวะฉุกเฉินได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.11	0.76	ดี
คำนึงถึงความต้องการด้านจิตใจของผู้ป่วยในภาวะวิกฤต	4.07	0.77	ดี
ประเมินภาวะผู้ป่วยวิกฤตได้ถูกต้อง	4.02	0.65	ดี
ระคับระคองด้านจิตใจของผู้ป่วยและครอบครัวที่อยู่ในระยะวิกฤตได้ดี	3.80	0.79	ดี
รวม	4.12	0.54	ดี

จากตารางที่ 8 พบว่า ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมในการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ ด้านการดูแลผู้ป่วยในระยะวิกฤตอยู่ในระดับดี ($\bar{X}=4.12$) เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ พบว่า การใช้อุปกรณ์ในการรักษาพยาบาลผู้ป่วยได้อย่างถูกต้อง อยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=4.46$) รองลงมา คือ การพยาบาลช่วยเหลือผู้ป่วยภาวะวิกฤต อยู่ในระดับดี ($\bar{X}=4.31$) ส่วนการระคับระคองด้านจิตใจของผู้ป่วยและครอบครัวที่อยู่ในระยะวิกฤตได้ดี อยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}=3.80$)

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรมในการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ ด้านการติดต่อสื่อสารและการสร้างสัมพันธภาพ จำแนกเป็นรายข้อ

การติดต่อสื่อสารและการสร้างสัมพันธภาพ	\bar{X}	S.D	ระดับ
มีการสร้างสัมพันธภาพในการทำงานกับสมาชิกทีมสุขภาพ	4.36	0.57	ดี
มีการสร้างสัมพันธภาพกับผู้ป่วยและครอบครัว	4.27	0.65	ดี
ติดต่อสื่อสารทางวาทะกับสมาชิกในทีมสุขภาพในการสร้างความเข้าใจให้ตรงกันเพื่อการดูแลผู้ป่วย	4.27	0.62	ดี
อธิบายให้ผู้ป่วยทราบขั้นตอนก่อนการให้การพยาบาล	4.24	0.74	ดี
เสริมสร้างบรรยากาศระหว่างสมาชิกในทีมสุขภาพด้วยการสร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกัน	4.23	0.63	ดี
มีการติดต่อสื่อสารกับครอบครัวผู้ป่วย เพื่อให้ทราบความต้องการของผู้ป่วย	4.13	0.70	ดี
สนับสนุนให้ผู้ป่วยและครอบครัวมีส่วนร่วมในการรักษาพยาบาล	4.11	0.76	ดี
รวม	4.22	0.51	ดี

จากตารางที่ 9 พบว่า ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมในการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ ด้านการติดต่อสื่อสารและการสร้างสัมพันธภาพ อยู่ในระดับดี ($\bar{X}=4.22$) เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ พบว่าการสร้างสัมพันธภาพในการทำงานกับสมาชิกทีมสุขภาพ อยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=4.36$) รองลงมา คือ การสร้างสัมพันธภาพกับผู้ป่วยและครอบครัว และการติดต่อสื่อสารทางวาทะกับสมาชิกในทีมสุขภาพในการสร้างความเข้าใจให้ตรงกันเพื่อการดูแลผู้ป่วย อยู่ในระดับดี ($\bar{X}=4.27$) การส่วนการสนับสนุนให้ผู้ป่วยและครอบครัวมีส่วนร่วมในการรักษาพยาบาล อยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}=4.11$)

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรมในการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ ด้านการสอนและการให้ความร่วมมือ จำแนกเป็นรายชื่อ

การสอนและการให้ความร่วมมือ	\bar{X}	S.D	ระดับ
อธิบายให้ผู้ป่วยและครอบครัวทราบถึงการปฏิบัติตัวของผู้ป่วย ในขณะที่อยู่โรงพยาบาลและกลับบ้าน	4.28	0.71	ดี
ส่งเสริมให้ครอบครัวผู้ป่วยมีส่วนร่วมในการดูแลผู้ป่วย	4.17	0.72	ดี
สอนให้ครอบครัวผู้ป่วยมีความเข้าใจความต้องการ และอาการ ของผู้ป่วย	4.04	0.78	ดี
สอนให้ผู้ป่วยและครอบครัวทราบถึงการป้องกันโรค/หรือป้องกัน อาการรุนแรงของโรค และการส่งเสริมสุขภาพของผู้ป่วย	3.97	0.78	ดี
ปรับปรุงเทคนิคและอุปกรณ์การสอนให้เหมาะสมกับผู้ป่วยแต่ละราย	3.70	0.94	ดี
ให้ความร่วมมือในการสอนผู้ป่วยและครอบครัวกับหน่วยงานอื่น ที่เกี่ยวข้อง	3.70	0.91	ดี
แนะนำครอบครัวผู้ป่วยในการนำทรัพยากรที่มีอยู่ในชุมชนมาใช้ ในการดูแลผู้ป่วย	3.63	0.93	ดี
รวม	3.92	0.64	ดี

จากตารางที่ 10 พบว่า ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมในการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ ด้านการสอนและการให้ความร่วมมือ อยู่ในระดับดี ($\bar{X}=3.92$) เมื่อวิเคราะห์เป็นรายชื่อ พบว่า การอธิบายให้ผู้ป่วยและครอบครัวทราบถึงการปฏิบัติตัวของผู้ป่วยในขณะที่อยู่โรงพยาบาลและกลับบ้าน อยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=4.28$) รองลงมา คือ การส่งเสริมให้ครอบครัวผู้ป่วยมีส่วนร่วมในการดูแลผู้ป่วย อยู่ในระดับดี ($\bar{X}=4.17$) ส่วนการแนะนำครอบครัวผู้ป่วยในการนำทรัพยากรที่มีอยู่ในชุมชนมาใช้ในการดูแลผู้ป่วย อยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}=3.63$)

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรมในการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ ด้านการพัฒนาตนเองด้านวิชาชีพ จำแนกเป็นรายข้อ

การพัฒนาตนเองด้านวิชาชีพ	\bar{X}	S.D	ระดับ
ปฏิบัติงานตามขอบเขตของวิชาชีพและจริยธรรมทางการพยาบาล	4.50	0.54	ดีมาก
ให้การพยาบาลตามมาตรฐานวิชาชีพ	4.45	0.58	ดี
แสดงความมั่นใจในการปฏิบัติงาน	4.43	0.55	ดี
แสดงความรับผิดชอบต่อผลที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติของตน	4.36	0.61	ดี
มีการแสดงออกซึ่งทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพพยาบาล	4.26	0.67	ดี
ยอมรับคำวิจารณ์เพื่อมาปรับปรุงการทำงาน	4.24	0.61	ดี
หาประสบการณ์และความรู้เพื่อพัฒนาตนเองด้านวิชาชีพ	3.89	0.77	ดี
หาความรับผิดชอบงานใหม่ๆ ตามความสามารถของตน	3.87	0.77	ดี
รวม	4.25	0.47	ดี

จากตารางที่ 11 พบว่า ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมในการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ ด้านการพัฒนาตนเองด้านวิชาชีพ อยู่ในระดับดี ($\bar{X}=4.25$) เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ พบว่า การปฏิบัติงานตามขอบเขตของวิชาชีพและจริยธรรมทางการพยาบาล อยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=4.50$) รองลงมา คือ การให้การพยาบาลตามมาตรฐานวิชาชีพ อยู่ในระดับดี ($\bar{X}=4.45$) ส่วนการหาความรับผิดชอบงานใหม่ๆ ตามความสามารถของตน อยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}=3.87$)

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรมในการปฏิบัติงานของพยาบาล
วิชาชีพ ด้านการเป็นผู้นำ จำแนกเป็นรายข้อ

การเป็นผู้นำ	\bar{X}	S.D	ระดับ
กล่าวยกย่องและยอมรับความสำเร็จในงานของสมาชิกในทีม	4.37	0.60	ดี
แสดงความรับผิดชอบต่อการทำงานของสมาชิก	4.26	0.66	ดี
ให้สมาชิกในทีมได้แสดงความคิดเห็นเพื่อนำมาปรับปรุงการทำงาน	4.24	0.66	ดี
มอบหมายงานตามความรู้ความสามารถให้สมาชิกได้อย่างเหมาะสม	4.18	0.71	ดี
ให้คำปรึกษาแนะนำการวางแผนการพยาบาลให้แก่สมาชิกในทีม	4.11	0.74	ดี
จูงใจใ้มน้ำวสมาชิกในทีมให้ปฏิบัติงานได้ตามเป้าหมาย	3.82	0.73	ดี
รวม	4.16	0.54	ดี

จากตารางที่ 12 พบว่า ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมในการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ ด้านการเป็นผู้นำอยู่ในระดับดี ($\bar{X}=4.16$) เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ พบว่า การกล่าวยกย่องและยอมรับความสำเร็จในงานของสมาชิกในทีม อยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=4.37$) รองลงมา คือ การแสดงความรับผิดชอบต่อการทำงานของสมาชิก อยู่ในระดับดี ($\bar{X}=4.26$) ส่วนการจูงใจใ้มน้ำวสมาชิกในทีมให้ปฏิบัติงานได้ตามเป้าหมาย อยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}=3.82$)

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรมในการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ ด้านการวิจัยทางการพยาบาล จำแนกเป็นรายข้อ

การวิจัยทางการพยาบาล	\bar{X}	S.D	ระดับ
ให้ความร่วมมือช่วยเหลือกับผู้ทำวิจัยทางการพยาบาล	4.06	0.80	ดี
ติดตามอ่านงานวิจัยทางการพยาบาล	3.26	0.82	พอใช้
นำผลการวิจัยมาประยุกต์ใช้ในการทำงาน	3.23	0.87	พอใช้
มีการเก็บรวบรวมข้อมูลต่างๆ เพื่อประโยชน์ในการวิจัยทางการพยาบาล	3.21	1.08	พอใช้
ร่วมทำวิจัยทางการพยาบาลกับผู้อื่น	2.42	1.14	ต่ำ
รวม	3.24	0.66	พอใช้

จากตารางที่ 13 พบว่า ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมในการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ ด้านการวิจัยทางการพยาบาล โดยรวมอยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X}=3.24$) เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ พบว่าการให้ความร่วมมือช่วยเหลือกับผู้ทำวิจัยทางการพยาบาล อยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=4.06$) รองลงมา คือ ติดตามอ่านงานวิจัยทางการพยาบาล อยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X}=3.26$) ส่วนการร่วมทำวิจัยทางการพยาบาลกับผู้อื่น อยู่ในระดับต่ำ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}=2.42$)

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรมในการปฏิบัติงานของพยาบาล
วิชาชีพ ด้านการใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ในการปฏิบัติงาน จำแนกเป็นรายข้อ

การใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ในการปฏิบัติงาน	\bar{X}	S.D	ระดับ
ใช้ในการค้นคว้าหาความรู้ ข่าวสาร และความรู้ทางการพยาบาล	3.74	1.21	ดี
ใช้ลดภาระในการปฏิบัติงาน	3.54	1.04	ดี
ใช้ในกระบวนการพยาบาล	3.27	1.10	พอใช้
ใช้ในการติดต่อประสานงานในการดูแลหรือส่งต่อผู้ป่วย	2.53	1.33	พอใช้
รวม	3.04	1.12	พอใช้

จากตารางที่ 14 พบว่า ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมในการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ ด้านการใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ในการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X}=3.04$) เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ พบว่า การใช้ในการค้นคว้าหาความรู้ ข่าวสารและความรู้ทางการพยาบาล และใช้ลดภาระในการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับดี ($\bar{X}=3.74$ และ $\bar{X}=3.54$ ตามลำดับ) ส่วนการใช้ในการติดต่อประสานงานในการดูแลหรือส่งต่อผู้ป่วย อยู่ในระดับพอใช้ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}=2.53$)

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในวิชาชีพและด้านการได้รับการฝึกอบรมเพิ่มเติมทางการพยาบาล กับพฤติกรรมในการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ

ตารางที่ 15 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในวิชาชีพและด้านการได้รับการฝึกอบรมเพิ่มเติมทางการพยาบาล กับพฤติกรรมในการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ

ปัจจัยส่วนบุคคล	พฤติกรรมในการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ						χ^2	C	p-value
	พอใช้		ดี		ดีมาก				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในวิชาชีพ									
1 – 5 ปี	24	6.3	118	31.1	17	4.5			
6 – 10 ปี	12	3.2	57	15.0	11	2.9			
11 – 15 ปี	9	2.4	50	13.2	6	1.6			
16 ปีขึ้นไป	7	1.8	53	14.0	15	3.9			
รวม (n=379)	52	13.7	278	73.4	49	12.9	5.863	.125	.439
การได้รับการฝึกอบรมเพิ่มเติมทางการพยาบาล									
เคย	25	7.1	133	38.3	30	5.0			
ไม่เคย	27	6.6	145	35.1	19	7.9			
รวม (n = 379)	52	13.7	278	73.4	49	12.9	3.041	.089	.219

จากตารางที่ 15 พบว่า พยาบาลวิชาชีพร้อยละ 73.4 มีพฤติกรรมในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับดี รองลงมาคือ พยาบาลวิชาชีพร้อยละ 13.7 มีพฤติกรรมในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง และ พยาบาลวิชาชีพร้อยละ 12.9 มีพฤติกรรมในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับดีมาก เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในวิชาชีพ กับพฤติกรรมในการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 1 ที่ว่า ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในวิชาชีพ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ

ส่วนด้านการได้รับการฝึกอบรมเพิ่มเติมทางการพยาบาล กับพฤติกรรมในการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 2 ที่ว่า การได้รับการฝึกอบรมเพิ่มเติมทางการพยาบาลมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ

ตารางที่ 16 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์การมีส่วนร่วมในงาน พฤติกรรมการเป็นสมาชิกขององค์การ กับพฤติกรรมในการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ

ตัวแปร	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	p-value	การแปลผล
การมีส่วนร่วมในงาน	.458	.000	ปานกลาง
พฤติกรรมการเป็นสมาชิกขององค์การ	.661	.000	ปานกลาง

จากตารางที่ 16 พบว่า การมีส่วนร่วมในงาน และพฤติกรรมการเป็นสมาชิกขององค์การ มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับปานกลาง กับพฤติกรรมในการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($r = .458$ และ $.661$ ตามลำดับ) สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 3 และ 4 ที่ว่า การมีส่วนร่วมในงาน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมในการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ และพฤติกรรมการเป็นสมาชิกขององค์การ มีความสัมพันธ์ทางบวก กับพฤติกรรมในการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้นตอนและการสร้างสมการพยากรณ์พฤติกรรมในการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ

ตารางที่ 17 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในวิชาชีพ และด้านการได้รับการฝึกอบรมเพิ่มเติมทางการพยาบาล การมีส่วนร่วมในงาน พฤติกรรมการเป็นสมาชิกขององค์กร และพฤติกรรมในการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ

ตัวแปร	(exp1)	(exp2)	(exp3)	(exp4)	(untrained)	(train)	(JOB)	(OCB)	(PERFOR)
ระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน 1 – 5 ปี (exp1)	-								
ระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน 6 – 10 ปี (exp2)	-.440**	-							
ระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน 11 – 15 ปี (exp3)	-.387**	-.235**	-						
ระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน 16 ปีขึ้นไป (exp4)	-.422**	-.257**	-.226**	-					
ไม่เคยได้รับการฝึกอบรม (untrained)	-.140**	.035	.087*	.056	-				
เคยได้รับการฝึกอบรม (train)	.140**	-.035	-.087*	-.056	-1.000**	-			
การมีส่วนร่วมในงาน (JOB)	-.041	-.089*	-.056	.195**	-.085*	.085*	-		
พฤติกรรมกรเป็นสมาชิกขององค์กร (OCB)	-.137**	-.003	-.054	.223**	-.072	.072	.590**	-	
พฤติกรรมในการปฏิบัติงาน (PERFOR)	-.075	.006	-.070	.154**	-.139**	.139*	.458**	.661**	-

** p < 0.01

* p < 0.05

จากตารางที่ 17 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในวิชาชีพ 1-5 ปี มีความสัมพันธ์ทางลบในระดับปานกลาง กับปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในวิชาชีพ 6-10 ปี 11-15 ปี และ 16 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r=-.440, -.387$ และ $-.422$ ตามลำดับ) มีความสัมพันธ์ทางลบในระดับต่ำ กับการไม่เคยได้รับการฝึกอบรมเพิ่มเติมทางการพยาบาลและพฤติกรรมกรรมการเป็นสมาชิกขององค์การ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r=-.140$ และ $-.137$ ตามลำดับ) และมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำ กับการเคยได้รับการฝึกอบรมเพิ่มเติมทางการพยาบาล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r=.140$)

ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในวิชาชีพ 6-10 ปี มีความสัมพันธ์ทางลบในระดับต่ำ กับปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในวิชาชีพ 11-15 ปี 16 ปีขึ้นไป และการมีส่วนร่วมในงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r=-.235, -.257$ และ $-.089$ ตามลำดับ)

ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในวิชาชีพ 11-15 ปี มีความสัมพันธ์ทางลบในระดับต่ำ กับปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในวิชาชีพ 16 ปีขึ้นไปและการเคยได้รับการฝึกอบรมเพิ่มเติมทางการพยาบาล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r=-.226$ และ $-.087$ ตามลำดับ) และมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำ กับการไม่เคยได้รับการฝึกอบรมเพิ่มเติมทางการพยาบาล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r=-.087$)

ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในวิชาชีพ 16 ปีขึ้นไป มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำ กับการมีส่วนร่วมในงาน พฤติกรรมการเป็นสมาชิกขององค์การ และพฤติกรรมในการปฏิบัติงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r=.195, .223$ และ $.154$ ตามลำดับ)

การไม่เคยได้รับการฝึกอบรมเพิ่มเติมทางการพยาบาล มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูง กับการเคยได้รับการฝึกอบรมเพิ่มเติมทางการพยาบาล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r=-1.000$) และมีความสัมพันธ์ทางลบในระดับต่ำ กับการมีส่วนร่วมในงานและพฤติกรรมในการปฏิบัติงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r=-.085$ และ $-.139$ ตามลำดับ)

การเคยได้รับการฝึกอบรมเพิ่มเติมทางการพยาบาล มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำ กับการมีส่วนร่วมในงานและพฤติกรรมในการปฏิบัติงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r=.085$ และ $.139$ ตามลำดับ)

การมีส่วนร่วมในงาน มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลาง กับพฤติกรรมกรรมการเป็นสมาชิกขององค์การและพฤติกรรมในการปฏิบัติงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r=.590$ และ $.458$ ตามลำดับ)

พฤติกรรมกรเป็นสมาชิกขององค์กร มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลาง กับพฤติกรรม
ในการปฏิบัติงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r=.661$)

ตารางที่ 18 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R) ระหว่างตัวแปรที่ได้รับการคัดเลือกเข้าสู่สมการถดถอย ค่าอำนาจการพยากรณ์ (R^2) และค่าอำนาจการพยากรณ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) กับ พฤติกรรมในการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ

ลำดับขั้นพยากรณ์	R	R^2	R^2 change	F	p-value
พฤติกรรมการเป็นสมาชิกขององค์การ	.661	.437	.437	293.191	.000
พฤติกรรมการเป็นสมาชิกขององค์การ และ การมีส่วนร่วมในงาน	.667	.445	.008	5.035	.025

จากตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ พบว่า พฤติกรรมการเป็นสมาชิกขององค์การ มีความสัมพันธ์ กับพฤติกรรมในการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าอำนาจการพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ .437 แสดงว่า พฤติกรรมการเป็นสมาชิกขององค์การมีความแปรปรวนร่วมกับพฤติกรรมในการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพร้อยละ 43.7

ขั้นที่ 2 เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์การมีส่วนร่วมในงาน เข้าไป พบว่า ค่าอำนาจการพยากรณ์ที่เพิ่มขึ้นเป็น .445 ($R^2 = .445$) สามารถเพิ่มอำนาจการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายความว่า พฤติกรรมการเป็นสมาชิกขององค์การและการมีส่วนร่วมในงาน รวมกันไปมีความแปรปรวนกับพฤติกรรมในการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพได้ร้อยละ 44.5 นั่นคือ สามารถเพิ่มอำนาจการพยากรณ์ขึ้นอีกร้อยละ 0.8 (R^2 change = .008)

ตารางที่ 19 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (Beta) ของตัวแปรพยากรณ์พฤติกรรมในการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ

ตัวพยากรณ์	b	SE.b	Beta	t	p-value
พฤติกรรมเป็นสมาชิกขององค์การ	.796	.064	.598	12.531	.000
การมีส่วนร่วมในงาน	.145	.065	.107	2.244	.025
Constant .	.200	.224	-	.891	.375

R = .667	R ² = .445	S.E. _{est} = .224	F Overall = 150.682	p-value = .000
----------	-----------------------	----------------------------	---------------------	----------------

จากตารางที่ 19 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (Beta) พบว่าตัวแปรพยากรณ์ที่มีค่า Beta สูงสุด คือ พฤติกรรมการเป็นสมาชิกขององค์การ (Beta = .598) รองลงมา คือ การมีส่วนร่วมในงาน (Beta = .107) แสดงว่า พฤติกรรมการเป็นสมาชิกขององค์การ มีความสำคัญเป็นอันดับแรกในการพยากรณ์พฤติกรรมในการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ รองลงมา คือ การมีส่วนร่วมในงาน โดยสามารถสร้างสมการพยากรณ์พฤติกรรมในการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพได้ ดังนี้

สมการในรูปคะแนนดิบ

พฤติกรรมในการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ = .200 + .796 พฤติกรรมการเป็นสมาชิกขององค์การ + .145 การมีส่วนร่วมในงาน

สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน

พฤติกรรมในการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ = .598 พฤติกรรมการเป็นสมาชิกขององค์การ + .107 การมีส่วนร่วมในงาน